



Գևորգ ԷՄԻՆ

Մեր Այբուբենը

Այբուբեն չէ սա
Բերդ է անմատույց,
Գանձ է աննվաճ:

Դուռ է փրկության,
Ելք, երբ հույս չկա,
Ջարթոնքի նվագ:

Էությունն է մեր,
Ընթացքն ու ուղին,
Թագ ու գորավար.

Ժողովող մի կանչ,
Իմաստուն խորհուրդ,
Լինելու համար:

Խունկը խորանի
Ծնողը բանի,
Կնիքն ինքնության.
Հացն հանապազօր հայի սեղանի,
Ձիրքերի հնձան:
Ղողանջը երգի, դեկը ընթացքի,

Ճեմարան ճառի,
Մարգարան մտքի, մատյան հավատքի,
Յուղ անմար ջահի:
Նախահինքն է մեր,
Շողը մեր հույսի,
Ոգին մեր ճարտար.

Չինարին այգու,
Պարիսպը մեր տան,
Զրադացն արդար:

Ռումբն է մեր ռազմի,
ռունգը բնագդի,
ռահվիրան կյանքի,
Սերն ու սիրտն է մեր,
սերմը միշտ ծլող,
Վեն ու վիմագիր:

Տունը՝ ցամաքում,
տապանը ջրում,
Բռպեն սլացքում,
Յորյանը արտում,
Ուղին անհայտում,
Փառքը սխրանքում:

Քիստն է ու քաղն է մեր,
քանքար ու քնար,
քարավան ու ափ,
ԵՎ
Օջախն անմար,
օժիտն անհատնում
Ֆե-ից մինչև Այբ: